

[Finansministeren.]

brugets Stilling ved at sammenligne Prisbevægelsen fra 1932 til nu, lige saa lidt mener jeg omvendt, at man kan finde noget virkeligt Udtryk for Landbrugets Stilling ved at sammenligne Priserne i 1914 og nu, fordi Produktionsvilkaar og Produktionsmuligheder paa Grund af mange Forhold er andre i Dag, end de var i 1914. Jeg gaar ogsaa ud fra, at Landbruget er enigt i, at 1914-Tallene ikke kan være afgørende, ligesom jeg for mit Vedkommende omvendt gerne erkender, at 1932-Tallene heller ikke kan være det.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Thomsen: Det kan ikke være Tallene fra 1914, der er det afgørende, siger den højtærede Finansminister. Men naar Ministeren ved, at Landbrugets Indtægter omtrent ligger paa samme Niveau som i 1914, saa skal der ikke meget til at forstaa, forekommer det mig, at naar Udgifterne i de fleste Tilfælde er fordoblet eller mere, saa skal Resultatet for Landbruget blive meget ringere i Dag, end det var i 1914.

Det kan ikke nytte at fortsætte med at kredse om Tallene for 1932. Hvad tror Finansministeren, at en socialdemokratisk Arbejder vilde sige, hvis man sammenlignede hans Løn i Dag med det, den var i 1932, hvis den havde været forholdsvis lige saa langt nede, som Landbrugets Eksportpriser har været? Hvad tror man, en socialdemokratisk Arbejder vilde sige, hvis hans Løn i 1932 f. Eks. havde været nede paa 25 Øre i Timen, og man saa henviste til, at nu var denne Løn jo steget med 50 eller maaske 100 pCt.? Tror man, han vilde være tilfreds med en saadan Lønstigning? Selvfølgelig ikke. Og hvis man tror, at Landbruget er saa enfoldigt, at man kan faa dem til at være tilfredse med Forholdene, fordi Priserne i Dag ligger over 1932-Priserne, saa vil man senere komme til at tro om igen. Det afgørende er, om der er økonomisk Balance i Samfundet, om der er Rentabilitet i Landbrugserhvervet, om der kan tjenes en Løn, der staar i et rimeligt Forhold til den samfundsnyttige Indsats, der præsteres. Det er det, det drejer sig om, og det er det, Kravene fra Landbruget, som jeg kalder meget maadeholdne, gaar ud paa.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg vil kun bede det ærede Medlem Hr. Valdemar

Thomsen se paa Vurderingerne af Landbrugets Ejendomme i 1914, og som de var, før Krisen indtraadte i 1931. Det ærede Medlem vil da se, at det, at Priserne ikke har forskudt sig, ikke er Udtryk for, at Landbrugets Vilkaar, indtil Krisen indtraadte, ikke har bevæget sig i nogenlunde samme Linie, som den øvrige Økonomi.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Thomsen: Det er sandelig ikke nok at henvise til, at Ejendomspriserne er steget, at Vurderingerne af Ejendommene er steget siden 1914, for det betyder i Realiteten kun en Merudgift for Landbruget, og hvis den højtærede Finansminister tror, at man kan leve af Udgifter, saa kommer han til at tro om igen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Bjerring: Jeg havde egentlig tænkt mig, at Lovforslaget kunde være gaaet til anden Behandling uden Udvalg, men da der fra anden Side er fremsat Ønske om Udvalgsbehandling, tillader jeg mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Lønningsudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om overordentlig Indkomstskat til Staten.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4257; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3307).

Sagen sattes til Forhandling.

Retoft: De Udgifter, som dette Lovforslag tilsigter at skaffe Dækning for, har jo allerede været drøftet, og efter den velvillige Indstilling, som herunder fra saa godt som alle Partiers Side er kommet til Orde, maa man vel regne med, at ogsaa Fremskaffelsen af de nødvendige Penge vil møde stor Forstaaelse.

Lovforslaget om overordentlig Ind-